

PRACA ZDALNA

KOMENTARZ DO NOWELIZACJI KODEKSU PRACY

WZORY

Małgorzata Mędrała

PRACA ZDALNA

KOMENTARZ DO NOWELIZACJI KODEKSU PRACY

WZORY

Małgorzata Mędrała

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

Publikacja powstała w ramach projektu nr 088/EPG/2022/POT
realizowanego na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie

Małgorzata Mędrala, nr ORCID: 0000-0002-0068-2975

Stan prawny na 14 lipca 2023 r.

Recenzent

Dr hab. Janusz Żołyński, prof. Uczelni Jana Wyżykowskiego w Polkowicach

Wydawczyni

Joanna Dzwonnik

Redaktor prowadząca

Katarzyna Gierłowska

Opracowanie redakcyjne

Anna Kunz

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących
im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj
jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz,
czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2023

ISBN 978-83-8328-444-6

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 728 313 462

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

WPROWADZENIE

Prawidłowe wdrożenie instytucji pracy zdalnej jest problemem złożonym. Obejmuje zagadnienia z różnych gałęzi prawa, nie tylko prawa pracy, ale także prawa cywilnego, ochrony danych osobowych, prawa podatkowego czy ubezpieczeń społecznych. Dodatkowe kwestie pojawiają się w przypadku pracy zdalnej z elementem transgranicznym. Jest to także instytucja będąca przedmiotem zainteresowania innych dyscyplin naukowych niż nauki prawne w ramach nauk społecznych, jak chociażby nauki o zarządzaniu i jakości, nauki socjologiczne czy psychologia.

Prace nad kompleksowym uregulowaniem pracy zdalnej w Kodeksie pracy toczyły się przez ponad 2 lata. Potrzeba uregulowania tej instytucji pojawiła się już na początku pandemii COVID-19. Ukazało się kilka wersji projektów ustawy nowelizującej Kodeks pracy w tym zakresie. W dniu 8.06.2022 r. na stronie Sejmu RP pojawił się projekt ostatniej wersji ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw, zmieniającej m.in. Kodeks pracy w zakresie pracy zdalnej¹, który doczekał się pomyślnego zakończenia procesu legislacyjnego. Zmiany objęte tą nowelizacją dotyczyły nie tylko pracy zdalnej, ale także kontroli trzeźwości.

Ostatecznie ustawa o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw – wprowadzająca do Kodeksu pracy instytucję pracy

---

¹ Druk nr 2335, <https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2335> (dostęp: 5.02.2023 r.).

zdalnej – została uchwalona przez Sejm w dniu 1.12.2022 r. i przekazana do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu². Na posiedzeniu w dniu 15.12.2022 r. Senat zgłosił cztery poprawki do ustawy w zakresie pracy zdalnej³. Dotyczyły one:

- podniesienia wieku dzieci z 4 do 8 lat, których wychowujący rodzice mogliby wnioskować o pracę zdalną;
- poszerzenia możliwości wnioskowania o pracę zdalną nie tylko dla opiekunów osób niepełnosprawnych, ale także pracowników posiadających orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności;
- zwiększenia rocznego limitu pracy zdalnej okazjonalnej z 24 dni do 30 dni;
- wydłużenia *vacatio legis* dla ustawy – z dwóch do trzech miesięcy.

Poprawki te zostały w całości odrzucone na posiedzeniu Sejmu w dniu 13.01.2023 r. Ostatecznie przedmiotowa ustawa została podpisana przez Prezydenta w dniu 27.01.2023 r. i opublikowana w Dzienniku Ustaw z 6.02.2023 r.⁴

Ustawa nowelizująca weszła w życie w zakresie pracy zdalnej w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia, a w zakresie kontroli trzeźwości – po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Warto dla porządku przypomnieć, iż po raz pierwszy praca zdalna (z definicji) pojawiła się w związku z potrzebami świadczenia pracy na odległość w trakcie pandemii COVID-19. Uregulował ją obowiązujący jeszcze do 3 miesięcy po ewentualnym odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego z powodu COVID-19 art. 3 ustawy covidowej. Przepis ten został jednocześnie uchylony wraz z wejściem w życie ustawy nowelizującej Kodeks pracy z 1.12.2022 r. Nowa instytucja pracy zdalnej stanowi połączenie dotychczas funkcjonujących trzech postaci

---

² Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 30.07.1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2022 r. poz. 990 ze zm.).

³ <https://orka.sejm.gov.pl/Druki9ka.nsf/0/BA481E70C8FE2366C125891A0048E093/%24File/2890.pdf> (dostęp: 7.01.2023 r.).

⁴ Dz.U. poz. 240.

zdalnego świadczenia pracy (takie połączenie przewidywały wszystkie do tej pory ukazujące się projekty)⁵:

- uregulowanej w Kodeksie pracy instytucji telepracy (art. 67⁵–67¹⁷ k.p., obecnie uchylonych), dość rzadko stosowanej ze względu na sformalizowane wymogi (wymóg regularności, ograniczenie do przekazywania wyników pracy drogą elektroniczną),
- nieuregulowanej, ale jednocześnie od wielu lat powszechnie stosowanej w praktyce tzw. *home office* (*home working*), polegającej na okazjonalnym wykonywaniu pracy z domu, najczęściej traktowanej jako swego rodzaju benefit dla pracownika,
- obowiązującej na podstawie uchylonego już art. 3 ustawy covidowej instytucji pracy zdalnej, którą pracodawca mógł wprowadzić w trybie polecenia na czas oznaczony, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 3 miesięcy po ich odwołaniu, w celu przeciwdziałania COVID-19.

W uzasadnieniu projektu ustawy nowelizującej wskazuje się, iż potrzeba wprowadzenia zmian wynika z konieczności wyjścia naprzeciw uzasadnionym potrzebom pracowników i pracodawców, a proponowane rozwiązania zmierzają w związku z tym do osiągnięcia m.in. wprowadzenia regulacji dotyczących pracy zdalnej jako rozwiązania stałego⁶.

Zgodnie z nowymi rozwiązaniami uchylony został w dziale drugim Kodeksu pracy rozdział I Ib dotyczący zatrudniania pracowników w formie telepracy. Jednocześnie w dziale drugim po rozdziale I Ib został dodany rozdział I Ic pt. „Praca zdalna”. Nowelizacja zmieniła też kilka przepisów ustaw szczegółowych związanych z pracą zdalną, jak ustawy z 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach

⁵ Por.: M. Mędrala, *Zdalne świadczenie pracy – uwagi de lege lata i de lege ferenda* [w:] *Odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania gospodarczego. Zagadnienia prywatno- i publicznoprawne*, red. K. Marak, Wrocław 2020, s. 152–156; M. Mędrala, Wstęp [w:] *Praca zdalna w polskim systemie prawnym*, red. M. Mędrala, Warszawa 2021, s. 9–10.

⁶ Uzasadnienie projektu ustawy, wersja Word, s. 1, <https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2335> (dostęp: 5.05.2023 r.), dalej: uzasadnienie projektu.

USTAWA

z dnia 1 grudnia 2022 r.

o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw

(Dz.U. z 2023 r. poz. 240)

Art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2022 r. poz. 1510, 1700 i 2140) wprowadza się następujące zmiany:
(...)

- 2) w dziale drugim:
  - a) uchyla się rozdział IIb,
  - b) dodaje się rozdział IIc w brzmieniu:

Rozdział IIc
Praca zdalna

Art. 67¹⁸. Praca może być wykonywana całkowicie lub częściowo w miejscu wskazanym przez pracownika i każdorazowo uzgodnio-

nym z pracodawcą, w tym pod adresem zamieszkania pracownika, w szczególności z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość (praca zdalna).

Definicja pracy zdalnej

1. W art. 67¹⁸ k.p. zawarta została definicja pracy zdalnej. Zgodnie z nim praca zdalna może być wykonywana całkowicie lub częściowo **w miejscu wskazanym przez pracownika i każdorazowo uzgodnionym z pracodawcą**, w tym pod adresem zamieszkania pracownika, w szczególności z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Na kodeksowe pojęcie pracy zdalnej składają się następujące elementy:
  - 1) całkowite lub częściowe wykonywanie pracy zdalnej (a tym samym możliwość pracy w modelu hybrydowym [mieszanym] na część wymiaru etatu); w przypadku tego drugiego modelu ze względów praktycznych wskazane jest przy tym doprecyzowanie wymiaru pracy zdalnej lub liczby dni w określonym przedziale czasowym, np. 5 dni w miesiącu, 15 dni na kwartał,
  - 2) wykonywanie pracy w miejscu wskazanym przez pracownika, ale każdorazowo uzgodnionym z pracodawcą,
  - 3) wykonywanie pracy w szczególności (ale nie tylko) z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Dwa pierwsze z wymienionych elementów mają charakter obligatoryjny, a ostatni ma charakter fakultatywny.

2. Z perspektywy definicji stosunku pracy na gruncie art. 22 k.p. należy stwierdzić, iż modyfikacji w przypadku pracy zdalnej ulega miejsce świadczenia pracy, które wymaga uzgodnienia każdorazowo z pracownikiem zdalnym. Nie ulegają natomiast zmianie pozostałe elementy w zakresie podporządkowania pracowniczego w ramach stosunku pracy, tj. podporządkowanie co do czasu i sposobu wykonywania pracy.

Różnice między pracą zdalną a telepracą

3. Ustawodawca w przypadku pracy zdalnej **odchodzi od cechy regularności**, która występowała w przypadku telepracy. Nowelizacja uchyla dotychczas występujący wymóg regularności pracy na odległość, który to zresztą, jak też ograniczenie rodzajowe wykonywanej pracy w przypadku poprzednio obowiązujących regulacji w zakresie telepracy, były przedmiotem częstej krytyki i powodem jej małej popularności. Praca zdalna może być świadczona w całości lub części przez pracownika, np. 3 dni w tygodniu w siedzibie pracodawcy i 2 dni w miejscu zamieszkania pracownika. Możliwe będzie zatem zarówno świadczenie zdalne pracy według ustalanego grafiku, jak i bez jego ustalania z góry, np. pracownik może mieć określoną pulę dni pracy zdalnej do wykorzystania w danym miesiącu, których wykorzystanie w poszczególnych dniach będzie każdorazowo ustalał na bieżąco z przełożonym. W praktyce najczęściej zapewne będą stosowane hybrydowe modele pracy, polegające na łączeniu pracy zdalnej z pracą stacjonarną. W takich modelach praca zdalna z reguły jest traktowana jako benefit dla pracownika, gdyż pracodawca nadal utrzymuje niezmienną liczbę stanowisk pracy stacjonarnej, choć niewykluczona jest także w takich sytuacjach praca biurowa w systemie rotacyjnym na poszczególnych stanowiskach. Praca zdalna może być więc wykonywana częściowo lub w całości zdalnie. Może być wykonywana okresowo lub stale.
4. W odróżnieniu od telepracy, w przypadku pracy zdalnej ustawodawca przewiduje **brak konieczności przekazywania pracodawcy wyników pracy w szczególności za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej**. Aczkolwiek dalej z pewnością wykorzystywanie środków komunikacji elektronicznej będzie najczęstszą formą świadczenia pracy zdalnej.
5. **Definicja środków komunikacji elektronicznej** znajduje się w ustawie z 18.07.2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną¹. Zgodnie

---

¹ Dz.U. z 2020 r. poz. 344.

z art. 2 pkt 5 tej ustawy **środki komunikacji elektronicznej** to rozwiązania techniczne, w tym urządzenia teleinformatyczne i współpracujące z nimi narzędzia programowe, umożliwiające indywidualne porozumiewanie się na odległość przy wykorzystaniu transmisji danych między systemami teleinformatycznymi, a w szczególności pocztę elektroniczną. Zgodnie z art. 2 pkt 3 tej ustawy **system teleinformatyczny** to zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania, zapewniający przetwarzanie i przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych poprzez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w rozumieniu ustawy z 16.07.2004 r. – Prawo telekomunikacyjne². Zgodnie z art. 2 pkt 43 ustawy – Prawo telekomunikacyjne telekomunikacyjne urządzenie końcowe to urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do podłączenia bezpośrednio lub pośrednio do zakończeń sieci.

6. Kodeks pracy zakłada, że oprócz pracy z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, co oznacza nie tylko środki komunikacji elektronicznej, ale także np. **telefon, faks, komunikatory internetowe, a nawet bez użycia takich środków (np. analiza dokumentów)**³, możliwe będą także inne rodzaje zdalnego świadczenia pracy. Ze względu na szerokie ujęcie rodzaju wykonywanych prac w tej definicji mieścić się będzie wymieniona w ustawie covidowej praca polegająca na wykonywaniu części wytwórczych lub usług materialnych. Mamy zatem tutaj do czynienia z połączeniem modelu telepracy oraz pracy zbliżonej w pewnej mierze do pracy nakładczej⁴. Zakres rodzajowy pracy wykonywanej w ramach ustawy nowelizującej jest szerszy niż zakres telepracy z uchylonego art. 67⁵ k.p., która musiała być świadczona z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

---

² Dz.U. z 2022 r. poz. 1648 ze zm.

³ Uzasadnienie projektu, s. 23–24.

⁴ Por. L. Mitrus, *Praca zdalna de lege lata i de lege ferenda – zmiana miejsca wykonywania pracy czy nowa koncepcja stosunku pracy?*, cz. 1, PiZS 2020/10, s. 6.

7. W przepisie przejściowym art. 18 ustawy nowelizującej zawarto regulację, zgodnie z którą **warunki stosowania telepracy** określone w porozumieniu lub regulaminie, o których mowa w art. 67⁶ § 1–4 k.p. w brzmieniu dotychczasowym, mogą być stosowane nie dłużej niż przez okres **6 miesięcy od dnia wejścia w życie nowej ustawy**. Podobnie **wykonywanie pracy w formie telepracy na podstawie wniosku pracownika**, o którym mowa w art. 67⁶ § 5–7 k.p. w brzmieniu dotychczasowym, jest dopuszczalne nie dłużej niż przez okres **6 miesięcy od dnia wejścia w życie nowej ustawy**. Należy zatem uznać, że po tym okresie dotychczasowe warunki dla telepracy wymagają dostosowania do wymogów kodeksowej pracy zdalnej. Szerzej na ten temat zob. w komentarzu do art. 18 ustawy nowelizującej.

Różnice między pracą zdalną kodeksową a pracą zdalną covidową

8. W przeciwieństwie do pracy zdalnej covidowej, nowowprowadzona kodeksowa praca zdalna ma być instytucją stałą i kompleksową. Praca zdalna covidowa miała z założenia charakter przejściowy. Zgodnie z nieobowiązującym już art. 3 ustawy covidowej w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu pandemii COVID-19, oraz w okresie 3 miesięcy po ich odwołaniu w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się choroby COVID-19 pracodawca mógł polecić pracownikowi wykonywanie, przez czas oznaczony, pracy określonej w umowie o pracę poza miejscem jej stałego wykonywania. Praca zdalna była dopuszczalna w trybie polecenia pracodawcy wydawanego na czas oznaczony, poza miejscem stałego wykonywania pracy. Celem pracy zdalnej covidowej było przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu się choroby COVID-19. Ponadto praca ta musiała się mieścić rodzajowo w pracy dotychczas wykonywanej przez pracownika (nie można było w tym trybie zlecić pracownikowi wykonywania innej pracy niż określona w umowie o pracę). Warunkiem wydania pracownikowi polecenia wykonywania pracy zdalnej było posiadanie przez niego umiejętności i możliwości technicznych oraz lokalowych do wykonywania takiej pracy i musiał na to pozwalać rodzaj pracy. W szczególności praca zdalna mogła być

- w państwie zamieszkania pracownik wykonuje mniej niż 50% czasu swojej pracy oraz
- wniosek jest złożony za zgodą pracodawcy i pracownika (art. 3 umowy ramowej)³⁸.

W pewnych przypadkach jest możliwość złożenia wniosku z mocą wsteczną nie więcej niż do 12 miesięcy wstecz (art. 4 umowy ramowej).

Praca zdalna musi być wykonywana z wykorzystaniem technologii informatycznych (art. 1 lit. c pkt 2 umowy ramowej).

Takie porozumienie zawierane jest maksymalnie na 3 lata z możliwością przedłużenia.

Umowa ramowa ma zastosowanie, jeśli zarówno państwo siedziby pracodawcy, jak i miejsca zamieszkania pracownika jest jej sygnatariuszem (art. 2 pkt 1). Umowa ramowa została zawarta na okres 5 lat z opcją automatycznego przedłużenia o kolejne 5 lat. Umowa ramowa nie wyłącza możliwości stosowania art. 16 rozporządzenia 883/2004 także w innych wyjątkowych przypadkach na dotychczasowych zasadach.

44. Natomiast w przypadku państw trzecich (spoza obszaru UE/EOG, Szwajcaria, Wielka Brytania) istotne jest przeanalizowanie odpowiedniej dwustronnej umowy dotyczącej zabezpieczenia społecznego, zawartej pomiędzy Polską z danym państwem trzecim, w którym pracownik wykonuje zdalnie pracę³⁹. Jeżeli taka umowa nie została

---

³⁸ Za: *Telepraca transgraniczna w UE, EOG i Szwajcarii*, <https://socialsecurity.belgium.be/en/internationally-active/cross-border-telework-eu-eea-and-switzerland> (dostęp: 13.07.2023 r.).

³⁹ M. Kielbasa, *Transgraniczne aspekty zdalnego świadczenia pracy...*, s. 225–227. Wykaz dwustronnych umów międzynarodowych o zabezpieczeniu społecznym, stosowanych z państwami spoza UE/EOG/Szwajcarii przy przyznawaniu i wypłacie świadczeń emerytalno-rentowych, znajduje się na stronie ZUS: <https://www.zus.pl/o-zus/wspolpraca-miedzynarodowa-zus/umowy-miedzynarodowe-o-zabezpieczeniu-spoecznym> (dostęp: 1.05.2023 r.).

zawarta lub brakuje w niej regulacji w zakresie zbiegu podstaw tytułów ubezpieczeniowych, może pojawić się obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne jednocześnie w dwóch krajach⁴⁰.

45. Co do prawa właściwego w przypadku pracy zdalnej z elementem transgranicznym zastosowanie znajdzie **rozporządzenie unijne Rzym I**⁴¹. Zgodnie art. 8 tegoż rozporządzenia indywidualna umowa o pracę podlega prawu wybranemu przez strony zgodnie z art. 3. Taki wybór prawa nie może jednak prowadzić do pozbawienia pracownika ochrony przyznanej mu na podstawie przepisów, których nie można wyłączyć w drodze umowy, na mocy prawa, jakie, w przypadku braku wyboru, byłoby właściwe zgodnie z przepisami rozporządzenia. W przypadku pracy zdalnej cudzoziemca oznacza to konieczność zapewnienia minimalnego standardu ochrony i warunków zatrudnienia, jakie przewiduje kraj, w którym cudzoziemiec świadczy pracę⁴². Z kolei w zakresie, w jakim strony nie dokonały wyboru prawa właściwego dla indywidualnej umowy o pracę, umowa podlega prawu państwa, w którym lub – gdy takiego brak – z którego pracownik zazwyczaj świadczy pracę w wykonaniu umowy (art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rzym I). Chodzi przy tym o miejsce faktycznego wykonywania pracy⁴³. Za zmianę państwa, w którym zazwyczaj świadczona jest praca, nie uważa się tymczasowego zatrudnienia w innym państwie. Oznacza to, że w przypadku wyjazdów krótkoterminowych za granicę dalej właściwe będzie miejsce pracy w kraju, gdzie wykonywana jest większość pracy⁴⁴. Jeżeli nie można ustalić prawa właści-

⁴⁰ M. Kielbasa, *Transgraniczne aspekty zdalnego świadczenia pracy...*, s. 225–228.

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z 17.06.2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Dz.Urz. WE L 177, s. 6). Zob. także art. 28 ustawy z 4.02.2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe (Dz.U. z 2023 r. poz. 503), który odsyła do przedmiotowego rozporządzenia.

⁴² M. Mędrala, *Świadczenie pracy zdalnej przez cudzoziemca...*, s. 27.

⁴³ E. Figura-Góralczyk, *Praca zdalna w ujęciu kolizyjno-prawnym* [w:] *Nauka prawa a praktyka prawnicza: księga jubileuszowa z okazji czterdziestolecia Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie*, red. M. Araszkiewicz, M. Krok, M. Sala-Szczypiński, Warszawa 2022, s. 143.

⁴⁴ E. Figura-Góralczyk, *Praca zdalna w ujęciu kolizyjno-prawnym...*, s. 144.

ciwego zgodnie z powyższą regułą, umowa podlega prawu państwa, w którym znajduje się przedsiębiorstwo, za pośrednictwem którego zatrudniono pracownika (art. 8 ust. 3 rozporządzenia Rzym I). Jeżeli ze wszystkich okoliczności wynika, że umowa wykazuje ściślejszy związek z innym państwem, stosuje się prawo tego innego państwa (art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rzym I).

46. W niektórych przypadkach świadczenie pracy zdalnej w danym państwie może być związane ze spełnieniem dodatkowych formalności, np. uzyskania zezwolenia na pracę czy specjalnej wizy.
47. Wykonywanie pracy zdalnej może mieć także **wpływ na jurysdykcję sądową**. W tym zakresie w relacjach z państwami członkowskimi Unii Europejskiej obowiązuje od 10.01.2015 r. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z 12.12.2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁴⁵ (tzw. Bruksela bis I). Zdalne świadczenie pracy może powodować zmianę miejsca zamieszkania pracownika lub też zmianę większościowego miejsca wykonywania pracy przez pracownika. Powyższe ma wpływ na jurysdykcję sądową. Zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia Bruksela bis I pracodawca mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim może być pozwany: a) przed sądy państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania; lub b) w innym państwie członkowskim: (i) przed sąd miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy lub ostatnio zazwyczaj świadczył pracę; lub (ii) jeżeli pracownik zazwyczaj nie świadczy lub zazwyczaj nie świadczył pracy w jednym i tym samym państwie – przed sąd miejsca, w którym znajduje się albo znajdował się oddział, który pracownika zatrudnił. Co więcej, pracodawca, który nie ma miejsca zamieszkania w danym państwie członkowskim, może zostać również pozwany przed sąd jednego z państw członkowskich, zgodnie z ust. 1 lit. b – art. 21 ust. 2 rozporządzenia Bruksela bis I.

---

⁴⁵ Dz.Urz. UE L 351, s. 1.

Autorka w praktyczny sposób wyjaśnia przepisy dotyczące nowej instytucji w Kodeksie pracy, jaką jest praca zdalna.

Publikacja przedstawia m.in. zagadnienia takie, jak:

- różnice pomiędzy telepracą, pracą zdalną wprowadzoną w tzw. ustawie covidowej oraz pracą zdalną w normatywnym znaczeniu,
- formalne wdrożenie i organizacja pracy zdalnej,
- uzgodnienia ze związkami zawodowymi,
- koszty pracy zdalnej i jej aspekty podatkowe,
- okazjonalna praca zdalna,
- ochrona prywatności oraz danych osobowych,
- zagadnienia BHP oraz wypadków przy pracy zdalnej,
- transgraniczne problemy pracy zdalnej.

Uzupełnieniem komentarza są wzory dokumentów przydatne we wdrożeniu nowych rozwiązań.

Publikacja przeznaczona jest w szczególności dla prawników praktyków – adwokatów, radców prawnych, sędziów, jak również doradców podatkowych, pracowników administracji, działów HR, kadry menedżerskiej oraz prawników obsługujących pracodawców. Będzie pomocnym narzędziem dydaktycznym dla wykładowców akademickich. Może zainteresować także przedstawiciele nauki prawa.

Małgorzata Mędrala – doktor habilitowany nauk prawnych ze specjalnością prawo pracy, profesor Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie; radca prawny; doświadczony wykładowca i szkoleniowiec; autorka licznych publikacji naukowych z zakresu prawa pracy, ochrony danych osobowych oraz prawa urzędniczego; uczestniczka i prelegentka na wielu krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych; wykonawca grantów międzynarodowych; redaktor naukowy i współautorka publikacji pt. *Praca zdalna w polskim systemie prawnym* (2021) oraz autorka kilku publikacji praktycznych i naukowych dotyczących pracy zdalnej.

9 788383 284446 W01P01

Kup e-book i czytaj
w aplikacji Smarteca

ISBN 978-83-8328-444-6

9 788383 284446

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUPER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 129 ZŁ (W TYM 5% VAT)